30/03/2021

Архимандрит Евсевије (Меанџија) о Митрополиту Амфилохију и Епископу Атанасију

“Митрополит Амфилохије је био једна неописива мудрост, лакоћа духа, реактор љубави који емитује топлину и благодат Духа Светога на све нас који смо га сретали. Његови доласци у Грчке Светиње, у Ормилије, личили су на доласке Мојсија”.

,,Жалим све будуће нараштаје ђакона који нису имали благослов да их грди Владика Атанасије и да их барем једном назове ,,мутави“.

Архимандрит Евсевије (Меанџија) каже да је велики благослов био познавати духовну дјецу Светог Аве Јустина Ћелијског и Врањског и да је, управо, са благословом Митрополита Амфилохија дошао на студије у Грчку гдје и сада служи као парохијски свештеник у Атини.

,,Трагови вјечности које су оставили блаженопочивши Митрополит Амфилохије и Владика Атанасије у Грчкој гарант су духовног јединства Грчке и Српске цркве и наша два народа“-каже отац Евсевије. Он додаје да се са Митрополитом Амфилохијем и Владиком Атанасијем сретао и лично у Грчкој али још више у духовним траговима које су ова два духовна горостаса

оставили у душама братског грчког народа, свједочећи то на основу љубави грчког свештенства, монаштва и народа, са којим се сретао задњих десет година, према овој двојици духовних отаца.

‚Митрополит Амфилохије је у Црну Гору донио дух и молитве светогорских стараца, међу којима најприје старца Пајсија и старца Порфирија. Плодови тог духа и молитава виде и осјећају на сваком мјесту у Црној Гори. Митрополит Амфилохије је био једна неописива мудрост, лакоћа духа, реактор љубави који емитује топлину и благодат Духа Светога на све нас који смо га сретали. Његови доласци у Грчке Светиње, у Ормилије, личили су на доласке Мојсија. Присуство Митрополита Амфилохија и Владике Атанасија међу нама свједочило је да је са нама Бог и да нема искушења које нас може савладати, да нас једино гријех може одвојити од Бога. Лични сусрети са овом двојицом отаца у су мојој души запечатили светост њиховог живота. Жалим све будуће нараштаје ђакона који нису имали благослов да их грди Владика Атанасије и да их барем једном назове ,,мутави“- каже шаљиво Архимандрит Евсевије.

Благодаран Богу што га је пут довео у Грчку, отац Евсевије је говорио и о свом животу у Грчкој и шта је оно што ову дивну земљу и њену духовност чини посебном а осврнуо се и на личне сусрете са грчким старцима, умјетницима и важним личностима.

„У манастиру Светог Давида на Евији упознао сам оца Кирила, духовно чадо старца Јакова Киликиса који је несвакидашња личност. Отац Кирило је би испуњен огромном очинском љубављу тако да су десетине и десетине људи хрлиле код њега да их духовно руководи. Миром, љубављу и срдачношћу освајајући срца свих људи који су му долазили, отац Кирило је имао дар да многе већ приликом првог сусрета ослови именом иако их никад раније није срео. Свој први Васкрс у Атини прославио сам поред оца Кирила који је постао мој духовник. Помогао ми је да останем на правом путу наког одласка у раскол мог некадашњег духовног оца бившег Владике Артемија. Гроб оца Кирила је и мени и многима и данас извор утјехе.

После старца Кирила упознао сам и друге духовнике од којих бих посебно издвојио оца Стаматиса Склириса, духовно чадо Светитеља Јустића Ћелијског и старца Порфирија који је осим што је познат као иконописац још познатији као духовник. Велики грчки духовник је и отац Јефтимије духовно чедо старца Пајсија код кога се исповиједа велики број људи, иако он ријетко кад излази у свијет. Ту је и отац Акакије духовно чадо старца Порфирија и многи други...

Сликар и иконописац Архимандрит Евсевије (Меанџија) родом је из мученичког града Глине у Хрватској гдје је 1941. године извршен стравичан покољ.

Из једног страдалног мјеста пут га води у друго, у Приштину, гдје уписује студије, а затим у манастир Сопоћани, одакле одлази на основне а затим и магистарске студије у Грчку.

Сјећајући се свог дјетињства у Глини отац Евсевије каже да је почео да одлази у цркву некако уочи рата у Хрватској када је и почео његов постепени преображај.

,,1995. године био сам у оној колони од 300.000 Срба који су бјежали из Хрватске не знајући тада ни гдје су ми родитељи, нити гдје ми је брат“- сјећа се Архимандрит.

Након Хрватске оца Евсевија пут доводи на Косово управо у оно најтеже вријеме. У данима марта, 22 године након почетка НАТО агресија на нашу земљу, мартовског погрома који је услиједио пет година касније, отац Евсевије се сјећа како памти те дане.

,,Наш живот се не зауставља на распећу, ми идемо корак даље. Идемо у Васкрсење, у васкршњу радост и вјечни живот. Тамо су отишли и наши мученици, почевши од Мале Милице Ракић. Сви који су њих убили себе су убили. Захваљујући Митрополиту Амфилохију и Владики Атанасију велики дио народа је остао на Косову а монаштво истрајало у својим послушањима“- каже ота Евсевије.

Иако је Грчка чланица НАТО, отац Евсевије се сјетио и часних грчких официра из НАТО акције ,,Милосрдни анђео” , напомињући да је грчки народ срцем увијек био уз Србе.
Осим иконописа један од дарова оца Евсевија је и тај што пише дивне бесједе од којих су неке објављиване и на порталу наше Митрополије.

,,Пишем јер се савремени проблеми дотичу мог срца. Ове године сам се позабавио темом страдања нашег народа за вријеме другог свјетског рата у НДХ. Бавио са се тајном зла и питањем откуд зло у човјеку и како човјек, који је створен по лику Божијем, може постати толико зао, с обзиром да зло није логично. Трудим се да никад не заборавим да сам Србин, да никад не заборавим страдање свог народа али, исто тако, да никад не пробудим у онима који читају моје бесједе мржњу већ само сажаљење према злочинцима.

Упућујући на крају духовну поуку у вријеме великог поста али и вируса корона отац Евсевије позива да се угледамо на двојицу великана Митрополита Амфилохија и Владику Атанасија и да барем мало покушамо да живимо јеванђелски, као што су они живјели, и свијет ће бити много љепше мјесто.

mitropolija.com